

Legyetek Isten követői: figyeljétek meg, milyen Ő, hogyan cselekszik, és tegyetek úgy ti is. Pl. „bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban” (4,32), „járjatok szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és Önmagát adta értünk” (5,2).

Elsősorban azt kell megfigyelnünk, meggondolnunk, emlékeznünk rá, hogy Isten hogyan cselekedett velünk. Ő emlékeztet arra is, hogy hogyan cselekedett másokkal: „láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal és hogyan hordoztalak titeket” (2Móz 19,4), „Lásd meg azok iránt, akik elestek [Isten] keménységét, irántad pedig jóságát” (Róm 11,22). Azért emlékeztet ezekre, hogy hálát adjunk, mert mi sem érdemeltük meg az Ő kegyelmét, de megkaptuk: Isten megbocsátott nekünk, Krisztus Önmagát adta értünk áldozatul.

Tudunk úgy tenni, ahogyan Isten cselekszik: úgy szeretni, úgy megbocsátani, olyan szent életet élni? Magunktól nem, mert egészen mások vagyunk, más a természetünk. De mi már az Övéi vagyunk, Jézus Krisztustól új életet kaptunk: új természet, új ember, Krisztus él bennünk. Ő megteszi bennünk azt, amit Isten vár tőlünk. Kinek engedelek: a réginek vagy az újnak?

Hálaadás azért, amit Isten tett és tesz velünk. Ez legyen bennünk, és legyen erősebb, mit bármi más, ami vonzana (csábítana). Ezek a világban lévő dolgok, amiket azok tesznek, akik nem Isten gyermekei.

Parázñaság, tisztátalanság, fös vénység: ha mások ilyen magatartásán időzünk gondolatban, az felkeltheti bennünk a régi kívánságainkat, de felkeltheti az önigazságunkat is: „Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan...”. Valóban hálát kell adnunk, de nem azért, mert „nekünk sikerült”, hanem mert Ő elért minket a kegyelmével, és megszabadított akár ezekből, akár más bűnökből. És ha szeretetben járunk, ahogyan Krisztus is szeretett minket, akkor ha mások bűneiről hallunk, mi is csak azért könyöröghetünk, hogy őket is találja meg Krisztus. „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”

„Se szemérmetlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség”: nem illik, „ezek teszik tisztátalanná az embert” (Mt 15,20). Nem lehetünk tisztátalanná, mert Krisztus „megtisztított minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik” (Tit 2,14). – Inkább a hálaadás: akkor is, amikor valami vagy valaki bosszant, amikor mások – és a régi természetünk szerint mi is – zúgolódnak, káromkodnak. Kétértelműség helyett egyértelműség: lássák, hogy van más út, mint amin ők járnak, és keressék azt. Ostoba beszéd helyett józanság, bölcsesség, ami abból származik, hogy féljük az Urat. „A bölcsesség kezdete az Úr félelme” (Zsolt 111,10), ill. Jób 2,9–10.

Ezt a bölcsességet kell kérnünk ahhoz is, hogy senki ne téveszthessen meg „üres beszédekkel”, emberi bölcselkedésekkel. Ilyen bölcselkedés az összes olyan ideológia, ami jobb világot, igazságos társadalmat, lelki békét... ígér Krisztus nélkül: emberi erőfeszítéssel vagy elképzelt istenségek, új vallások segítségével akarják megvalósítani. „A világ elemi tanításai szerint és nem Krisztus szerint” valók, mert tagadják, hogy Jézus Krisztus Isten Fia. Isten haragját vonja maga után (5,6), de Krisztus Önmagát adta értünk, hogy megszabadítson ettől a haragtól – Ő vette magára azt.

Ne vegyetek részt ezekben – mi is sötétség voltunk, ebben jártunk, készek lettünk volna bármilyen üres beszédet, emberi bölcselkedést követni, de Isten megőrzött a legtöbb ilyenről, és amikor megismertük Krisztust, Ő adott világosságot, hogy amiben voltunk ezek közül, azt felismerjük, megtagadjuk. Nemcsak „adta” a világosságot, Ő maga az, és Ő adta azt, hogy mi is világosság legyünk Őbenne. Ez a világosság termi meg azt a gyümölcsöt, amelyen fel lehet ismerni, hogy az Övé. „Éljetek úgy, mint a világosság gyermekei”, és teremni fog a gyümölcs: a

valódi jó cselekedetek, amiket nem magamért teszek, hanem magamat feláldozva; a valódi szeretet, ellenség iránt is, ahogyan Krisztus szeretett; a valódi megbocsátás, ahogyan Isten megbocsátott nekem.

Ef 2,8–10

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.